

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3645/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића и Весне Поповић, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Сузана Вучковић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала Ниш, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 526/18 од 27.12.2018. године, на седници одржаној 25.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 526/18 од 27.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 526/18 од 27.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5695/17 од 28.09.2017. године, која је исправљена решењем од 03.11.2017. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и тужена је обавезана да јој на име мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од 07.10.2013. године до 11.02.2014. године, изврши уплату по стопама, основама и износима на дан уплате, а не износе наведене изреком. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 526/18 од 27.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба тужиље и укинута решење из става трећег изреке првостепене пресуде и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплати на име накнаде штете због мање уплаћених доприноса за ПИО. О праву тужиље и висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са измењеним ставом Врховног касационог суда о надлежности суда да у парничном поступку одлучује о захтеву лица које је корисник накнаде за време привремене незапослености да Национална служба за запошљавање уплати доприносе за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама за обавезно социјално осигурање, без обзира на то да ли је такав захтев једини предмет спора, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој парници, поднета је 01.08.2017. године, а вредност предмета спора је означена на 5.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене у другостепене пресуде.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић